स चापि राजपुत्रस्तां भ्रातृभ्यां सहितां पितुः ।
समीपमानिनायाशु प्रणिपत्याह चैव तं ॥ ६५ ॥
आनीतौ तनयौ तात तथैवेयं मुदावती ।
तवाज्ञया मयान्यद्यत् कर्त्तव्यं तत्समादिश ॥ ६६ ॥

मार्कण्डेय उवाच ॥

ततः प्रहर्षसम्पूर्णहृदयः स महीपतिः ।
साधु साध्वित्यथाहोच्चैर्व्वत्स वत्सेति शोभनं ॥ ६७ ॥
सभाजितोऽस्मि चिदशैर्व्वत्साहं कारणैस्त्रिभिः ।
त्वं जामाता च यत्प्राप्तो यच्चारिर्व्विनिपातितः ॥ ६८ ॥
आगतान्यक्षतान्यच यच्चापत्यानि मे पुनः ।
तद्गृहाणाद्य हस्तेऽस्मि पाणिमस्या मयोदितं ॥ ६९ ॥
त्वं राजपुत्र चार्व्वङ्ग्याः कन्याया दुहितुर्मम ।
मुदावत्या मुदा युक्तः सत्यवाक्यं कुरुष्व मां ॥ ७० ॥

राजपुत्र उवाच ॥

तातस्याज्ञा मया कार्य्या यद्ब्रवीषि करोमि तत् ।
त्वमेव तात जानीषे नैवाचाविकृता वयं ॥ ७१ ॥

मार्कण्डेय उवाच ॥

ततस्तयोः स राजेन्द्रश्चक्रे वैवाहिकं क्रमं ।
मुदावत्याश्च दुहितुर्भनन्दनसुतस्य वै ॥ ७२ ॥
ततः स ह तया रेमे वत्सप्रीर्नवयौवनः ।
रमणीयेषु देशेषु प्रासादशिखरेषु च ॥ ७३ ॥
कालेन गच्छता वृद्धः पिता तस्य भनन्दनः ।

Digitized by Google